

[Velkop.]

mer til at deltage i langt større garantiforpligtelser overfor omegnskommunerne, end omegnskommunerne kommer til at deltage i garantiforpligtelser overfor Københavns kommune. Der vil med andre ord blive større gensidighed mellem de kommuner, der har byggemodne arealer, end mellem det grundfattede København og de mere grundrige omegnskommuner.

Lovforslaget anviser veje til fremme af boligbyggeriet og veje til at skaffe boliger til den del af befolkningen, der har vanskeligt ved at betale den leje, som er nødvendig til forrentning af det mere almindelige byggeri.

Der er ikke nogen grund for mig til at komme ind på lovforslagets enkeltheder, men jeg håber, at det skal blive muligt at nå frem til et resultat på dette område — jeg var lige ved at sige trods det ærede medlem hr. Ingvar Dahl's udtalelser —, for jeg er overbevist om, at man venter af os, at vi skal søge at løse boligbyggeriproblemet i hovedstadsområdet, også set på baggrund af de byrder, der må bæres på andre områder, og jeg skulle tro, at det vil være muligt at nå et godt resultat og finde tilslutning til de tanker, som den højtærede bolig- og indenrigsminister har lagt i det foreliggende lovforslag.

Rager: Bedre sent end aldrig! siger man. Ja, jeg må sige, at den højtærede indenrigs- og boligminister adskiller sig fra sine forgængere deri, at han dog har prøvet at tage fat på spørgsmålet om Storkøbenhavn. Der er allerede for over et år siden nedsat en samfærdselskommission med det ærede medlem hr. Kjærboel som formand. Jeg tror, det var et skridt i den rigtige retning, men der skal jo bødes for mange års synder.

Når det ærede medlem hr. Ingvard Dahl var ked af situationen og ked af det lovforslag, der foreligger, kan jeg måske være enig med ham i at være ked af det, men jeg behøver ikke som det ærede medlem hr. Ingvar Dahl at gribe i min egen barm for at finde en væsentlig del af skylden. Forholdet er det, at når der ikke er sket noget virkelig ordnet på dette område tidligere, er det, fordi det ærede medlem hr. Ingvar Dahl og hans partifæller i borgerrepræsentationen — i hvert fald et flertal indenfor hans gruppe, der terroriserer de øvrige — har ønsket en indlemmelse, og kunne indlemmelse ikke opnås, ja, så ville man intet, så lod man tiden gå. Samtidig lod magistraten den udligningsordning, der var skabt mellem København, Frederiksberg og Gentofte,

og som tiden løb fra, nogenlunde i stikken. Med meget dårlig autoritet førte man sine krav frem, og det var en dårlig løsning man fik, da man endelig fik en. Altså, det ærede medlem hr. Ingvar Dahl må i dag være ganske klar over, at hovedskylden for, at intet er sket gennem lange tider, har det ærede medlem og flertallet indenfor hans gruppe på rådhuset. Jeg har lov at sige „flertallet“, for vi ved f. eks., at borgerrepræsentationens formand hr. Hellberg på et vist tidspunkt forlod sit formandssæde for fra talerstolen at tale fornuft på indlemmelsesområdet til sin gruppe derinde — uden at det nyttede noget. Vi ved altså, at et så prominent medlem af gruppen var imod indlemmelsen.

Jeg har ment at burde sige dette straks for at placere de indvendinger, der måtte komme fra de enkelte, hvor jeg mener de bør placeres.

Vi er nu blevet fri for indlemmelsen, den er forladt af guder og mennesker og også af flertallet af de stædige socialdemokrater på rådhuset. Så er der altså nu fri bane for den højtærede indenrigsminister. Er imidlertid det, der er kommet ud af det, de små skridt, nu det rigtige? Jeg er nærmest enig med det ærede medlem hr. Ingvar Dahl i, at det er vist ikke rigtigt; det er ikke nok. Det ærede medlem hr. Ingvar Dahl har meget rigtigt gjort opmærksom på, at forslaget om, at der skal betales i forhold til indbyggerantallet, slet ikke kan gå. Det er også helt vanvittigt. Hvis vi ser på de tal, som den højtærede indenrigsminister opererede med i sin fremsættelsestale, så ser vi, at medens vi har haft en udligningsordning, som skulle give København, hvad den fortjente — den gjorde det ikke, men den skulle give København, hvad København burde have fra Frederiksberg og sørlig fra Gentofte —, så er dette det modsatte: det er København, der kommer til at betale først og fremmest, Frederiksberg lidt mindre, og Gentofte — ja Gentofte kommer vist til at betale 5 000 kr. Det er da egentlig kun latterligt, og det kan dog ikke være ministerens mening. Det er såmænd heller ikke ministerens mening, men det har skullet være en gestus overfor den gode konservative kommune derude mod nord med den lave skatteprocent, det er den, der har skullet holdes tilgode. Det må ministeren naturligvis foreslå i første omgang — det er særlig pænt i dag, hvor et nyt medlem ude fra kommunen for første gang har været til stede, men det kan ikke holde, og det har ministeren heller slet ikke tænkt sig. Jeg synes lige så godt, ministeren i dag kan fortælle os,